

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐

ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๒๔ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๑๑

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

“ตรึงราคา” กับ “กลไกการตลาด” ...ความรับผิดชอบของรัฐบาล

โดย : ทศพล กฤตยพิสิฐ

“สินค้าราคาแพง” กลายเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงอยู่ในเวลานี้ ไม่ว่ารัฐบาล

หากสามารถควบคุมปัญหานี้ได้อยู่หมัด จะได้รับการยอมรับจากประชาชนไม่ว่าจะมีส่วนร่วมเลือก รัฐบาลชุดนั้นๆ เข้ามาทำหน้าที่หรือไม่ก็ตาม ในขณะที่เดียวกัน ถึงแม้รัฐบาลจะมีที่มาอย่างถูกต้องสง่างาม ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งจากประชาชนมากมายเพียงใดก็ตาม ต้องถือว่าเป็นคราวเคราะห์ของรัฐบาลใน เวลานั้นอย่างช่วยไม่ได้ หากไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นว่ามีฝีมือเพียงพอในการแก้ไขราคาสินค้าแพงซึ่งถือเป็นหน้าที่สำคัญของรัฐบาลที่จะต้องบริหารบ้านเมืองเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นกับ วิถีชีวิตของประชาชนถือเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จของรัฐบาลอย่างชัดเจน มากกว่าการออกมาชี้แจงหรือ พยายามสรรหาข้อมูลมากล่าวอ้างอธิบายด้วยเหตุผลต่างๆ นานา โดยที่ไม่มีผลงานปรากฏออกมาอย่าง เป็นรูปธรรม

การแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนถือเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องใช้ ทั้ง “ศาสตร์” และ “ศิลป์” กล่าวคือ รัฐบาลไม่อาจใช้หลักการความรู้ที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ล่วง เพื่อให้เห็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในเวลาอันรวดเร็วได้ แม้ว่าจะเป็นความรู้ที่นำมาใช้จะเป็นความรู้ที่ถูกต้อง ในตัวของมันเองก็ตาม เพราะนั่นหมายถึงรัฐบาลจะดูมองว่าซื้อเวลาหรือทอดระยะเวลาออกไปเรื่อยๆ เพื่อให้ปัญหาคเล็ดหายไปด้วยตัวของมันเอง ซึ่งถือเป็นการทำลายโอกาสในการทำหน้าที่รัฐบาลของตนเอง ดังนั้น ความรู้จึงต้องใช้ควบคู่กับศิลปะที่เข้าถึงความรู้สึกของประชาชน เพื่อให้ประชาชนเกิดความยอมรับ เห็นถึงความตั้งใจและความจริงใจของรัฐบาลในความพยายามเข้าไปแก้ไขปัญหา ถึงแม้ว่าในความเป็น

จริงแล้วปัญหานั้นๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่อย่างใดก็ตาม ซึ่งผลสำเร็จที่เกิดขึ้นนี้เกี่ยวข้องกับ ความอยู่รอดของรัฐบาล

“การตรึงราคา” ถือเป็นวิธีการหนึ่งที่รัฐบาลมักจะนำมาใช้เพื่อบรรเทาปัญหาสินค้าราคาแพง ไม่ว่าจะเกิดผลในทางปฏิบัติหรือไม่ การใช้กลไกการแทรกแซงราคาด้วยวิธีนี้ไม่พ้นถูกตำหนิจากผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้สูญเสียผลประโยชน์ว่าเข้ามาบิดเบือนทำลายกลไกการค้าเสรีที่ทำหน้าที่ด้วยตัวของมันเองได้อย่างสมบูรณ์ตามหลักการทางเศรษฐศาสตร์และการบริหารธุรกิจ รัฐบาลจึงมีความเสี่ยงจากการสูญเสียคะแนนเสียงจากประชาชนในกลุ่มนี้ซึ่งอาจมีไม่มากนัก แต่ประการสำคัญ คือ การไม่ได้รับสนับสนุนทางการเมืองซึ่งมีผลต่อความเคลื่อนไหวและความอยู่รอดทางการเมืองของพรรครัฐบาล ถึงแม้ว่าจะมีประชาชนจำนวนมากได้ประโยชน์จากสินค้าที่มีราคาไม่สูงจนเกินไปตามความคิดของตนเองก็ตาม ซึ่งเป็นเรื่องทางการเมืองที่ต้องตัดสินใจโดยอาศัยการเปรียบเทียบผลได้ผลเสียในลักษณะต่างๆ ที่จะตามมา

ตรงกันข้ามรัฐบาลอาจเลือกใช้ “กลไกตลาด” เป็นตัวกำหนดราคาสินค้า โดยการปล่อยให้สินค้ามีราคาเป็นไปตามความต้องการ (อุปสงค์) และจำนวนสินค้าที่มีอยู่ในเวลานั้น (อุปทาน) ซึ่งวิธีการนี้เสี่ยงต่อการถูกกล่าวหาว่ารัฐบาลไม่ได้ทำอะไรเลย ปล่อยให้ประชาชนต้องต่อสู้เรียกร้องด้วยตนเองโดยไม่เคยสนใจและไม่ได้มาเหลียวแลแต่อย่างใด ดังนั้น รัฐบาลจึงมีความเสี่ยงต่อการไม่ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งจากประชาชนกลุ่มมหาศาลนี้ในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ฉะนั้น สิ่งที่รัฐบาลเลือกนำมาใช้ดำเนินการได้เพื่อไม่ให้เกิดการกล่าวหาว่าแทรกแซงกลไกการตลาดมากเกินไปนัก ก็คือ การประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้ประชาชนหันมาเลือกใช้สินค้าอื่นที่มีความใกล้เคียงกันเพื่อทดแทนสินค้าที่มีราคาแพง การเลือกอุปโภคบริโภคสินค้าที่มีราคายุติธรรมโดยไม่ให้ความสำคัญกับตราสินค้า หรือแม้แต่การจัดการราคาสินค้าราคาถูกในรูปแบบต่างๆ ตามแต่สถานการณ์หรือเงื่อนไขจะเอื้ออำนวย ซึ่งกลายเป็นสูตรสำเร็จทางการเมืองไม่ว่าพรรคการเมืองใดขึ้นมาทำหน้าที่รัฐบาลก็ตาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นแค่เพียงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งไม่มีความยั่งยืนและดูเหมือนว่ารัฐบาลจะไม่ได้ใช้ศักยภาพ และความสามารถเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างคุ้มค่ากับความตั้งใจของประชาชนที่เลือกขึ้นมาให้ทำหน้าที่รัฐบาลและผลประโยชน์ที่บุคคลเหล่านั้นได้รับจากการมีตำแหน่งหน้าที่อันทรงเกียรตินี้

...ในยามสินค้ามีราคาแพงจึงถือเป็น “ฝันร้าย” รัฐบาลไม่ว่าจะเป็นพรรคการเมืองใดก็ตาม แต่หากราคาสินค้าสูงขึ้นตามเงื่อนไขข้อเท็จจริงที่เป็นไปตามกลไกตามธรรมชาติ เชื่อว่าประชาชนจะเข้าใจและยอมรับได้ในที่สุด แต่หากสินค้ามีราคาเพิ่มขึ้นจากการเล่นแร่แปรธาตุเพื่อผลประโยชน์ของบุคคลบางกลุ่ม โดยรัฐบาลไม่ใส่ใจที่จะเข้าไปดำเนินการหรือยิ่งกว่านั้นยังแอบรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำที่เกิดขึ้น

... ก็เชื่อมั่นว่ารัฐบาลจะได้รับบทเรียนอย่างเจ็บแสบจากประชาชนจนไม่อาจยืนอยู่ต่อไปได้ใน
สังคมไทย